

holdene skulde blive saaledes, at vi ser, vi virkelig staar overfor et klart Krav fra Majoriteten indenfor vor Folkekirke.

Med disse Ord skal jeg anbefale dette Lovforslag uforandret til Vedtagelse her i Tinget.

Elna Munch: Et Mindretal bestaaende af Socialdemokrater og Radikale har ikke ønsket Lovforslaget vedtaget i den foreliggende Form, da det udelukker Kvinder fra at blive Præster. Vi har ment, at man ikke fra Lovgivningsmagtens Side burde afskære dem derfra, og foreslaar derfor, at 2det Stykke udgaar. Som jeg tidligere har fremhævet, har vi ikke ønsket, at de Spørgsmaal, som et Flertal indenfor det i Fjor nedsatte Fællesudvalg har stillet, skulde udsendes til Menighedsraadene. Vi har hævdet, at vi ikke mente, at man paa det paagældende Tidspunkt skulde spørge Menighedsraadene, da Rigsdagen efter vor Mening ikke kunde gøre sin Stilling afhængig af deres Svar. Det Tidspunkt, hvor Menighedsraadene skulde spørges, var efter vor Mening, naar en Kvinde søgte et Embede i Kraft af den Ret, som Lovgivningsmagten havde givet hende. Men nu foreligger altsaa disse Svar, og jeg maa udtale min store Forbavselse over den affejende Maade, hvorpaa de to Partier, der har ønsket disse Svar, behandler dem i Betænkningen og nu her ved Forhandlingen gennem deres Udtalelser. Thi det Resultat, der foreligger, viser jo i Betragtning af, hvor nyt Spørgsmaalet er, og i Betragtning af den lidenskabelige Agitation, man fra visse Sider har drevet, en ganske overraskende Tilslutning.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen kom ind paa nogle Betragtninger om, at det var muligt, at man havde misforstaaet Spørgsmaalene, og jeg skal indrømme, at jeg synes, de er usædvanlig slet formulerede. Det glæder mig, at det ærede Medlem selv er indforstaaet med, at de er daarligt formulerede, saaledes at man maaske kunde have misforstaaet dem. Men til Gengæld har Kirkeligt Landsforbund meget nøje indprentet Menighedsraadene, hvorledes de skulde stemme: Stem nej dér og ja dér. Dette har vel været en Pegepind for de uforstaaende og har vel bevirket, at Spørgsmaalene maaske ikke er blevet misforstaaet i saa høj Grad, som det ellers kunde være blevet Tilfældet. Jeg tror, man kan bygge saa meget paa disse Svar, at man kan se, at der hos Menighedsraadene er en meget

betydelig Sympati for, at Kvinder kan faa Adgang til at blive Præster. 89 Menighedsraad har svaret et ubetinget Ja, 344 har svaret, at de slutter sig til, at en Kvinde kan blive Præst, hvis vedkommende indstilles af et Flertal af Menighedsraadet, og endelig udtaler 164 Menighedsraad sig for Sagen under visse Betingelser. Med andre Ord, der vilde her i Landet i Øjeblikket kunne ansættes et overordentlig stort Antal kvindelige Præster, hvis de paagældende Kald var ledige og der fandtes saa mange kvindelige Teologer. Men til Trods for den meget store Tilslutning og den overordentlig store Sympati, der er udtalt for kvindelige Præster, mener Flertallet i Udvalget, at Spørgsmaalet endnu ikke er modent til Løsning. Denne Udtalelse maa utvivlsomt virke noget overraskende paa de Menighedsraad, hvis Udtalelser man har ønsket. Hvorfor spørger man, naar man ikke i fjerneste Maade tager Hensyn til Svarene?

Hos Udvalgets Flertal er der altsaa intet at hente i Retning af Velvillie overfor Kvinderne og overfor det meget betydelige Mindretal af Menighedsraadene. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen gjorde den meget interessante Bemærkning, at det havde glædet ham meget at se, hvorledes Partiet Venstre havde fulgt det konservative Parti i dette Spørgsmaal. Det havde søgt at gaa sine egne Veje, men det var lykkedes det ærede Medlem ved sin Veltalenhed at fange dem ind, saaledes at de nu ganske stod paa hans Standpunkt. Men medens der altsaa tilsyneladende intet er at hente i Retning af Tilslutning hos Udvalgets Flertal, kunde det jo tænkes, at den højtærede Statsminister var mere velvillig stemt. Han fremhævede nemlig under første Behandling, at der var ingen principiel Uenighed om, hvorvidt Kvinder kunde blive Præster eller ej, i alt Fald ikke fra hans Side. Men den højtærede Minister sagde: Der har ingen Trang vist sig til en saadan Bestemmelse. Hvorledes viser nu en saadan Trang sig? Ja, den højtærede Statsminister hævdede ved første Behandling, at der var ikke noget Menighedsraad, der havde ønsket en bestemt Kvinde til Præst. Det var nu ogsaa meget at forlange. Det vilde være vanskeligt at tænke sig i Praksis, at et Menighedsraad skulde sige til en Kvinde: Vi ønsker dig til Præst her i Sognet, rejs derfor ind til Universitetet og studer i 6—7 Aar Teologi og vend saa tilbage, naar du har din Embedseksamen, saa skal vi indgive Begæring om din Ansættelse.